

СЪДЕБНА ПРАКТИКА ПО ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ОТ 6.11.2009 Г. ПО В.Ч.ГР.Д. № 938/2009 Г. НА РУСЕНСКИЯ ОКРЪЖЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ

Задължението на адвоката да се явява с тога в съдебните заседания, в които участва като процесуален представител, е визирано в разпоредбата на чл. 40, ал. 7 от Закона за адвокатурата (ЗА). Същевременно отдаването на дължимото уважение към съда съставлява не само морално, но и правно задължение за всеки адвокат и то е регламентирано в чл. 21, ал. 1 от Етичния кодекс на адвоката (ЕКА).

Неизпълнението на задължението за явяване на адвоката с тога в съдебно заседание може да бъде разгледано и като частен случай на последното по-общо задължение за уважение към съда. Общото обаче и за двата случая е, че нарушенията както по чл. 40, ал. 7 ЗА, така и по чл. 21, ал. 1 ЕКА съставляват единствено дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 132 ЗА.

Доколкото липсва забрана за кумулиране на двете отговорности, дисциплинарната отговорност по този закон не изключва възможността неизрядният адвокат да бъде санкциониран и имуществено по реда на ГПК. Това обаче може да стане само когато поведението на последния от обективна страна

покрива съставите на някои от нарушенията, визирани в чл. 89, т. 1–3 ГПК.

Чл. 40, ал. 7 от Закона за адвокатурата

Чл. 132 от Закона за адвокатурата
Чл. 89, т. 1–3 ГПК

Чл. 21, ал. 1 от Етичния кодекс на адвоката

Докладчик мл. съдията Ивайло Йосифов

Производството е по чл. 278 във вр. чл. 92, ал. 3 от ГПК.

Образувано е по частна жалба на адвокат Г. К. от Р. адвокатска колегия против определение от 12.10.2009 г., постановено по гр. д. № 1054 по описа за 2009 г. на Р. районен съд, с което е оставена без уважение молбата на частния жалбоподател за отмяна на протоколно определение от проведеното на 5.10.2009 г. съдебно заседание на Р. районен съд по посоченото дело, с което му е наложена глоба в размер на 100 лева.

В частната жалба се съдържат оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като се иска неговата отмяна. Жалбоподателят поддържа, че за нарушенията, за което бил санкциониран – явяване

без това в открито съдебно заседание на Р. районен съд в качеството на особен представител на ответника по делото, законът предвижда ангажирането само на дисциплинарната му отговорност – по реда на чл. 132 и сл. от Закона за адвокатурата, който се явявал специален и изключвал приложението на общата санкционна норма на чл. 89 ГПК, определяща нарушенията, извършени при разглеждане на делото.

Частната жалба е подадена в срок от страна, разполагаща с процесуална легитимация и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, тя се явява основателна.

За да остави без уважение молбата на частния жалбоподател за отмяна на наложената му глоба, първоинстанционният съд е приел, че явяването с това в съдебно заседание е не само задължение на адвоката, но и проява на нужното уважение към съда.

Изложените съображения по своята същина са правилни, но неправилно отговорността на частния жалбоподател е ангажирана по реда на чл. 89, т. 2 ГПК, вместо за извършеното нарушение да бъде уведомен адвокатският съвет при Р. адвокатска колегия с оглед инициране на дисциплинарно производство.

Задължението на адвоката да се явява с това в съдебните заседания, в които участва като процесуален представител, е визирано в разпоредбата на чл. 40, ал. 7 ЗА. Същевременно отдаването на дължимото уважение към съда съставлява не само морално, но и правно задължение за всеки адвокат и то е регламентирано в чл. 21, ал. 1 от Етичния кодекс на адвоката.

Неизпълнението на задължението за явяване на адвоката с това в съдебно заседание може да бъде разгледано и като частен случай на последното по-общо задължение за уважение към съда. Общото обаче и за двата случая е, че нарушенията както по чл. чл. 40, ал. 7 ЗА, така и по чл. 21, ал. 1 ЕКА съставляват единствено дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 132 ЗА.

Разбира се, доколкото липсва забрана за кумулиране на двете отговорности, дисциплинарната отговорност по този закон не изключва възможността неизрядният адвокат да бъде санкциониран и имуществено по реда на ГПК. Това обаче може да стане само когато поведението на последния от обективна страна покрива съставите на някои от нарушенията, визирани в чл. 89, т. 1–3 ГПК.

Нарушението, за което жалбоподателят е глобен в конкретния случай, не може да бъде квалифицирано като нарушение на реда на съдебното заседание, нито пък като обида на съда или на друго участващо в производството лице. По естеството си то не може да бъде разгледано и като нарушение на чл. 89, т. 2 ГПК, тъй като макар формално да съставлява изпълнение на разпореждането на районния съдия жалбоподателят да се яви в определения му петминутен срок облечен в това, неизпълнението на това разпореждане по никакъв начин не пречи разглеждането на делото.

По изложените съображения обжалваното определение следва да бъде отменено.